

Nr. 4(32)

BAZŪNE

Latvijas Neredzīgo bibliotēkas avīzīte
par notikumiem bibliotēkas dzīvē

2014. gada 7. aprīlis

ATSKATS MARTA NOTIKUMOS

Gunta Bite
avīzītes «Bazūne» redaktore

Šogad māmulīņa Ziema nebija visai dāsna ar sniegotiem ziemas priekiem, tāpēc arī Pavasaris izskatās tāds samiegoties, neizgulējies. Kaut marta beigās visi kalendāri bazunēja par pavasara iestāšanos, aiz loga rādījās nenosakāmas izcelsmes gadalaiks.

Neskatoties uz nenoteiktām gadalaiku izmaiņām, mūsu bibliotēkā viss notika atbilstoši plānam un vēl vairāk.

Marts mūsu bibliotēkā bija bagāts ar interesantiem pasākumiem un izstādēm.

Rēzeknes filiālbibliotēka *E-prasmju nedēļas* ietvaros aicināja apmeklētājus papildināt savas zināšanas, pilnveidot datorprasmes vai veikt pirmo klikšķi, iepazīstoties ar datoru. Savukārt Daugavpilī varēja apskatīt izstādi «Tiem, kuriem mājās ir kaķis, nav nepieciešami citi dekori».

Visplašāk tika atzīmēta Viļa Plūdoņa 140. jubileja, kad teju vai visas filiālbibliotēkas bija rīkojušas dažādus pasākumus. Daugavpilī bija apskatāma izstāde "Uz saulaino tāli", bibliotēkas lasītavā Rīgā bija literāra priekšpusdienu «... viss pie šīs zemes simt saitēm mūs sien». Savukārt Ventspilī notika divas izstādes: viena,

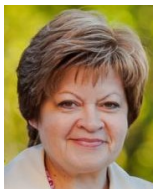
kas veltīta V. Plūdonim, otra — Aīdai Niedrai. Toties 6. martā kopā ar Ventspils TO tika svinēta sieviešu diena, kur Aija Zenta Vesele lasīja savu dzeju.

Papildus kultūras pasākumu rīkošanai lasītājiem, bibliotēka darbojās arī jaunu sadarbības partneru meklēšanā. Vislabāk to varēja izdarīt 11. Starptautiskajā biznesa kontaktu forumā, kas notika 21. martā. Tajā piedalījās divas bibliotēkas pārstāves: Dzintra Isajeva un Gunta Bite, kuras, uzrunājot Foruma dalībniekus, atrada iespēju, kā papildināt Braila raksta grāmatu krājumu krievu valodā. Šobrīd notiek sadarbības pirmais posms, tāpēc par rezultātiem vēl runāt pārāgri, taču mēs noteikti par tiem informēsim.

Atskatoties uz martu, vēl jāpiemin brīnišķīgais darbs, ko paveikuši brīvprātīgie, palīdzot Abonementā pārkārtot un iztīrīt Braila raksta grāmatu plauktus. Februāra beigās caur sociāliem tīkliem aicinājām pieteikties brīvprātīgos palīgus šim darbam. Jau pēc pāris dienām mūsu rīcībā bija nepieciešamais palīgu skaits. Cilvēki turpināja pieteikties, tāpēc izveidojām sarakstu ar potenciālajiem palīgiem, starp kuriem ir pat Rīgas 155. skautu vienība.

Bibliotēka pateicas visiem, kas palīdzēja un visiem, kas gatavi to vēl darīt. Mēs noteikti ar jums vēl sazināsimies, jo tikai kopā mēs varam paveikt daudz.

FEBRUĀRA AUDIO JAUNUMI

Dzintra Isajeva
bibliogrāfe

Februāris šajā gadā mūs iepriecināja ar netipiski pavasarīgiem laika apstākļiem. Pavasaris ir laiks, kad gribas tuntulēties ārā no ziemas drēbēm un atkal tiekties pēc kaut kā jauna un nebijuša. Pavasarīgās noskaņas atspoguļojas arī Neredzīgo bibliotēkas audiogrāmatu jaunajā piedāvājumā, kur vairākas ieskaņotās grāmatas aizved lasītājus aizraujošos tālos pasaules ceļojumos. Kā pirmo gribētos minēt **Aleksandra Grīna** romānu «**Tobago**».

Tobago ir sala Centrālamerikā. 17. gs. vidū, kad Kurzemē un Zemgalē valdīja hercogs Jēkabs, vispirms uz Āfrikas zemi Gambiju, vēlāk uz Tobago devās latviešu jūrasbraucēji un apmetās tur uz dzīvi. Kā mūsu tautiešiem veicās ar pārceļošanu uz tālo Tobago, to tad varēsiet uzzināt, noklausoties šo romānu. Nākamais, ne mazāk aizraujošais, ir romāns «**Mans lidojums uz Gambiju**», ko sarakstījis pazīstamais un leģendārais latviešu aviators, virsnieks un arī žurnālists **Herberts Cukurs**, kas 1930. gados kļuva slavens ar saviem lidojumiem paškonstruētās lidmašīnās no Latvijas uz Gambiju un Japānu. Pirms 80 gadiem pasaule bija citāda. No mūsdienām skatoties, tikpat neiespējami citāda, kā no tām dienām — mūslaiki. Ir mainījušies mērogi un, iespējams, zināšanas un tikumi, taču nemainīgi joprojām apbrīnu un cieņu izraisa retākā no cilvēciskajām īpašībām — varonība — un spēcīgākā no tām — drosme. Šī grāmata ir

caustrāvota ar nemirstīgo un laicīgo, kas nu jau kļuvis par interesantu vēsturi.

Savukārt pasaulē pazīstamais norvēģu rakstnieks **Knuts Hamsuns** savā romānā «**Augusts — pasaules apbraucējs**» dod lieliski iezīmētus dažādu cilvēku portretus, bet romāna centrā ir lielīgais Augusts, kas atgriezies Norvēģijā pēc ilgstošas pasaules apbraukšanas. Augusts nevienu brīdi neprot iztikt bez melošanas, kurai ciema ļaudis bieži vien arī notic. Ar Augustu — pasaules apbraucēju — saistās visdažādākie piedzīvojumi, viņa rīcība bieži vien ir komiska, kaut arī viņš vienmēr centies darīt labu ciema ļaudīm. Un tomēr ar ciema ļaudīm nobriest konflikts — pasaules apbraucējs atkal pazūd. Augusta turpmākās gaitas rakstnieks apraksta romānā «Un dzīve rit tālāk».

Vēsturisko romānu cienītājiem šoreiz varam piedāvāt latviešu autore **Ingunas Baueres** romānu «**Piedod, Karolīne!**». 1861. gada rudenī Durbes Ziemeļu draudzes mācītāja Edmunda Proktora ģimenē gandrīz vienlaikus mājskolotāja darbu sāk divi jauni, izglītoti cilvēki: vāciete Karolīne Lizete, Gramzdas daktera Frīdriha Rolofa vienīgā meita, un latvietis Atis, Krotas drēbnieka un vēlāk muižas lopu pārrauga Kristapa Kronvalda dēls, par kura izglītošanu un apmācīšanu smalkās manierēs rūpējies vietējās draudzes gans Ernests Keterfelds — viņš neparasti apdāvināto puisī pieņēmis par audzudēlu. Jauno ļaužu starpā uzplaukst mīlestība... Kā veidotos dedzīgā tēvzemes patriota Ata Kronvalda dzīve un ko viņš sasniegtu, ja blakus nebūtu pacietīgās un inteligentās Karolīnes, var tikai minēt.

Vērtīgu izziņas materiālu par dzīvi Latgales muižā 19. gs. beigās un 20. gs. sākumā, par tās iedzīvotājiem sniedz **Ādolfa Erssa** romāns «**Muižnieki**».

Amerikāņu literatūru šoreiz pārstāv **Ērvins Šovs** ar romānu «**Ubags-Zaglis**». Romāns sākas ar skarbo realitāti — Toms ir miris. Rūdolfs dzīvē sasniedz daudz, taču labā dzīve sabrūk vienā mirklī — sieva kļuvusi par alkoholiķi. Grētiņa joprojām ātri aizraujas un maina pielūdzējus, bet tikmēr viņas dēls saistījies ar teroristiem. Vienīgi Toma dēls Vezlijs cenšas uzzināt ko vairāk par tēva dzīvi un dod solījumu atrast un nogalināt slepkavu.

Jauniešus varam iepriecināt ar aizraujošo un aizkustinošo romānu «**Ugunsnesējs**», ko ir sarakstījis angļu literatūras pārstāvis **Deivids Klements-Deiviss**. Romāna galvenais varonis ir... briedēns. Briežu barā ir zināms pareģojums: kādu nakti pasaulē nāks briedēns, kura drosme palīdzēs atgūt brīvību, viņa spēks ļaus pieveikt pašu spēcīgāko ienaidnieku. Reinholds piedzimst naktī, kad tiek nonāvēts viņa tēvs. Lai glābtos, briedēnam jābēg no bara, kur alkas pēc varas iznīcinājušas visu labo. Taču viņš atgriezīsies, lai piepildītu praviotojumu.

Februāris ir atnesis daudz interesantu klausāmvielu tiem, kas dod priekšroku krievu valodā ieskaņotajām grāmatām. Ko-

mentārus noteikti neprasa **Aleksandra Ripley** «**Скарлет**», kas ir turpinājums slavenajam M. Mičelas romānam «**Vējiem līdzī**». Aso sižetu cienītājiem nervus «pakutinās» 2 Maskavas izdevniecību detektīvromāni krievu valodā, t.i. **Дария Донцова** «**Бриллиант мутной воды**» un **Александра Маринина** «**Личные мотивы**». Studijā esam restaurējuši tautā iemīļotā krievu rakstnieka stāstus — **Василий Шукшин** «**Рассказы**».

Bibliotēkas krājumos kā dāvinājums no lasītājiem ir ienākuši arī 3 citur ieskaņotie romāni krievu valodā un tie ir: **Борис Акунин** «**Азазель**», **Владимир Мегре** «**Сотворение**» un tā paša autora romāns «**Анастасия**».

Tāpat arī ar dāvinājumiem varam iepriecināt gan mūsu pusaudžus, gan pavisam mazākos klausītājus. Tā ir no paaudžu paaudzēm pārmantotā klasika, kas turpina priecēt arī mūsdienās. Šoreiz tas ir ievērojamās amerikāņu bērnu literatūras autores **Džinas Vebsteres** (1876 — 1916), īstajā vārdā Elīsa Džeina Čendlere Vebstere, populārākais darbs — romāns vēstulēs «**Garkājtētiņš**» — un itāļu pasaku meistara **Džanni Rodāri** «**Sīpoliņa piedzīvojumi**». Pasaku ierunājuši Arturs Skrastiņš, Dita Lūriņa u.c. aktieri. Mūziku komponējis Mārtiņš Brauns.

IESKATS GRĀMATĀ

DIVPADSMIT PASTAIGAS DABĀ

2003. gadā Braila rakstā reproducētā Jāņa Baltvilka grāmata «Divpadsmit pastaigas dabā» apkopo divpadsmit stāstus par notikumiem dabā. Šie stāsti ļauj lasītājam ielūkoties dabas pasaulē un uzzināt, kas tajā notiek ik mēnesi. Lūk, citāts no šīs grāmatas par aprīli Teiču purvā.

«Tālāk — kājām.

[..] Vispirms gan jāiziet cauri krūmājam, kurā pašreiz skaļi dzied žubīte. Bet tie krūmi — kā tie te apšņakāti! Zemākie kārklu zari apcirpti kā ar dārza šķērēm. Augstākie — aplauzīti, vietām nokarājas atplēstas mizas stērbeles. Redzams, aļņiem te neklājas slikti.

— Jānomēģina, — es saku Andrim,
— kā tie kārkli īsti garšo.

Nokožu mizas gabaliņu no kārkla zara un pakošļāju. Andris dara tāpat. Diezgan rūgts jau ir, bet nu... Ņemam un nogaršojam arī bērzu pumpurus. Tie tādi saldenāki, drusku sveķaini, tīri atsvaidzinoši, tie mums garšo labāk.

Kad tā esam sākuši, nogaršojam vēl priežu skuju un tikko plaukušas māllēpenes. Un nezina ko vēl būtu nogaršojusi, ja dzērvju balsis purvā mums neatgādinātu, ka neesam taču šie nākuši tēlot aļņus vai briežus.

[..] Dzērvenes gan vēl nav sākušas ziedēt, taču ogas uz ciņiem šur tur redzamas. Tās, protams, ir pērnējās. Bet dažas vēl itin sulīgas. Zināms, tās arī jānogaršo. Un, kad mums garām starp priedītēm aizlido vairāki rubeņi, man ienāk prātā, ka esmu kļuvis par vienu no viņiem, jo šodien ir nobaudīti vai visi rubeņu ēdieni — bērzu pumpuri, priežu skuju un dzērvju ogas. Bet nu par ēšanu pietiks...

[..] Vēl vairākas stundas brienam pa līgano purvu. Vēl vairākas reizes sastopamies ar rubeņiem un ar dzērvēm. Tālskatī apskatām klinšu ērgli, kurš slīd augstu debesīs, gandrīz nemaz nepakustinot savus varenos spārnus...

[..] racēji, kuri uz ceļa sarakuši lielās bedres, gan mums acīs nerādās. Tikai pie kādas nesen izbradātas dubļu pelķes vēl jūtama lielo bedru racēju smaka. Un tā smaka ir tāda kā cūku kūti.

— Nez kā garšo tās saknītes, ko mežacūkas te rok? — nosmej Andris. Bet pats nemaz netaisās rakt.

— Te vajag labāku degunu par mūsējiem, — saku.

Vienojamies, ka jāatstāj vēl kaut kas nenogaršots — citai reizei, un ejam tālāk.

Ceļš no purva mūs ieved mežā. Gar tādu grāvīti vairākas bebru nograuztas apses. Viena apse tikai aizgrauzta, palikusi vēl stāvus. Gribu ierosināt mums pārbaudīt savus zobus — vai varam nograuzt to apsi gar zemi, taču nogurums ir tik liels, ka slinkums vērt muti.

Bet gurdumu kā ar roku atņem stirna, kura nostājas netālu priekšā uz ceļa. Mēs sastingstam. Stirna skatās, bet nebēg. Stāvam ilgi. Stirnai pirmajai apnīk uz mums skatīties, viņa lēni pagriežas un ieiet mežā.

[..] Pēdējie dzīvnieki, kurus vēl saskatām Teiču pļavā, ir četri aļņi. Pirmie trīs aizlēkšo stalti. Ceturtais seko pa gabalu, pieklibodams. Tam atgadījusies kāda nelaime. Vai nu samežģījis kāju, vai kas cits... Tādus, no bara atpalikušos mēdz medīt vilki...

Kaut arī bez nolūka, izrādās — vienu dzīvnieku no rezervāta tomēr esmu paņēmis līdzī un pārvedis mājā. Tas ir maziņš dzīvnieks. Tik maziņš, ka es nemanīju, kā viņš aizlien man aiz drēbēm. Es viņu pamanu tikai tad, kad mazgājos. Tas dzīvnieciņš ir ērce. Un ērce jau ir man piesūkusies. Man kauns teikt, kurā vietā.»

BAZŪNE

«Latvijas Neredzīgo
bibliotēkas»
bezmaksas avīze

Izdota Braila raksta nodaļā. Iznāk reizi mēnesī.

Redaktore Gunta Bite.

E-pasts: gunta.bite@neredzigobiblioteka.lv

Mājaslapa: www.neredzigobiblioteka.lv sadaļā Pakalpojumi

Tālr. 67522131, 29137112

Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas
viedokli. Par publikācijām atbildīgi paši autori.